

Defterimdeki Suretler 4

– MustafaKILIÇ · 29 Eylül 2012

-Sözün hükmünü bilmeyenlerin...

1

havada pestil kokusu var
sütleğenin acı kokusu
toprağın dişteki cıyirtısı
kimine şifa verir
kimini yoldan çıkarır

2

gülkurusu dileklerden
avuçta ufalanan çıtırtılardı gül yaprağı
aklıma getirmemiştim kaçmayı hiç
at izinin it izine karıştığı ortamda da olsa
otama uymama belasına
günaha ortak olmamak için belki
pisliğiniz yüzünüze bulaşsın diye
yediğiniz lafınızda ha bire
parkamı çıkarmaya fırsatım da yoktu
biriniz sırtkan
diğeri osurgan
e arpa çöreği bahane

kül rengi sevdalarınızı
gül diye sunuyordunuz
üçayak oynamaya gücünüzde yetmiyordu da
üç maymunu oynuyordunuz ardı sıra
kendinizi haklı çıkarma telaşı
boş bırakmıyor meydanı
pür telaştasınız hepiniz bilerek
hepinizin ne mal olduğunu
körle yattın mı şaşsı doğar
dünkü pezo dediğiniz bugün alnınızda ter
sen neysen adını o koyar

tülli parçalanmış yüzün
genellemeler piç düşün ürünü de
kendinizi genele kaptırdınız
mangalda kül bırakmayacak bir yalama her sözünüz

sürünüz seyretsin
unu eleyen sarata sıırsın
laf söyleme esaretini elinde tutan
kendinin sanırmış hürriyeti
konargöçerler kaşgaval derdi de aldırılmazdım
sonradan anladım kendini öne alanın işaretini
sözün kıymetini
desin kendisi de en kuvvetlisinden olunca
hem cinsine çeker
harman yeri düz olur
çalar sazlar oynar kızlar nasılsa
evin kilidi belinde kuşak içinde
beni kaşının tam orta yerinde
nefis derler de adına pek güvenmem eller sözüne

3
ne kadar ucuzluk ki
tüy sıklıkta ağırlık batman döver
dırabıza mı koyup tarttın hey mübarek

4
cam çerçeve kültürü yok Anadolu köyünde
her yerinde bir mermi izi
kırdıkça küçülen
kapandı sanılan yara bir topak çamurda
taciz atışları izlisinden
sinek vızıltısı gelir iskân sesleri
her şeyinizi verdiniz de canınız
her şeyinizden evla
karşılaya dursun damak meydanı
meramınız sütleğen değil
şifadır da pekmez
kana çare değil

5

pörsüdüünüz benim şakaklarımı kır döverken
değilsiniz
Allah'ın yarattığı bu meme nasıl yok
edilir denen canınız
peşkeşe duran bir öcünün
kanat vızıltısı yerden geliyor
elinde kaşık her çorbaya dalıyor
kökü boğazında sapı kırık
bu kadar açlıktan olmamıştı hiçbir şey
düşmemişti ayağa bu kadar
yüzünü göster ökçe ve adaletten uzak değilse zaman
söğüt dalından kesme bıçak
şavkınızı verince aya
ışık'ı görsen de girme içeri

çek ettirmeyin çaputu
selam salmayın ele
kuyruğunuz kıstırılır da bacağına
kloroz dediğinizde gücü yetmez horoz
hadi siz hangi dağdan çaldığınız yaranızla
oyalana durun
vurun kel horoza
birden sümsük çıktı ki ancak ona yeter gücünüz
sizden bulaşmış da arkanız harman yeri...
eğer yerindeyse aklınız
girme içeri
ür/e dur çık dışarı
hadi öttür borunu
çek yukarı

Ay da gülümsüyor bu gece...

29.09.12

gece yarısını yirmi geçe

GAZİANTEP